

si, da še ni prepozno in da ju izvoli I. razred. Ali tudi tukaj sta skozi padla. Zdaj bo mir v naši občini, kajti ta dva možaka sta mnogo sovraštva napravila. Z Bogom, Genus in dacar Podmenik!

V Bukovcih pri sv. Marku niže Ptuj. Dragi nam čitatelji, dolgo časa že sem vam hotel omeniti o našem gasilnem društvu, katero smo že leta in leta ustanovljali. Vendar se je enkrat naša želja izpolnila. Trudili so se naši napredni možje, katerim izrekamo vso zahvalo. Pa tudi občina je dala sezidati krasno hišico za našo novo brizgalno z imenom „Kernreutter“ iz Dunaja, katere tira na dve strani vodo. Dne 10. decembra m. l. smo dobili našo krasno brizgalno iz Dunaja. Z 28 društveniki smo se pripeljali na Ptuj in prišli so jo tudi g. Steudte kot hauptman ptujskih gasilcev ogledati. Potem so nam lepe nauke in nasvete dajali, za kar jim izrekamo prisrčno zahvalo. Potem se je začel naš spreved pomikati iz mesta Ptuja in z velikim veseljem smo se bližali naši farni meji, kjer nas je čakalo veliko ljudi in pa tudi naša markovska godba, katere nam je veselo zasvirala „Cesarsko pesen“ in pa tudi več lepih komadov. Potem smo se skupno pomikali proti brizgalni hišici, kjer so nas sprejeli z veliko strelji; pa tudi z velikim veseljem je pričakovalo nad 500 ljudi, kateri so si želeli ogledati to krasno spremstvo. Nagovor sta imela naš g. hauptman M. Korenjak in kmet J. Cvetko, ki sta govorila o strašnem ognju, kateri je razsajal v letu 1893 in še dvakrat zaporedoma pozneje. Izrekamo jima lepo zahvalo. Nato se je spreved podal v gostilno F. Strelec in pričela se je vesela zabava do 10. ure. Nato je 28 društvenikov z večimi ljudi in z godbo spremilo g. hauptmana na njegov dom in se pri njem zabavala do 2. ure. Bog...daj, da bi nova brizgalna z vrliimi gasilci delovala v zmislu gesla: „Gott zur Ehr, dem Nächsten zur Wehr!“

Iz Kozjanskega okraja. Ni še dolgo, kar smo čitali, da je Kozjanski dekan g. Tomažič splezal po lestvici omejenosti in ljudske neumnosti do raznih častnih mest, katere ne dičijo prevrženih duhovski stan. Katera častna mesta monsignore Tomažič zavzema, ne bomo tukaj naštevati, saj so itak vsem znana. Pogovorili se bomo danes le z mestom načelnika okrajnega zastopa v Kozjem. Povejte nam vendar, monsignore Tomažič, kaj ste v celih 14 letih kot načelnik okrajnega zastopa, za katero mesto se z vsemi močmi bojujete, za kmeta storili? Odgovor je celo lahek, da čisto nič koristnega, pač pa veliko slabega. Okrajne ceste v gornem delu kozjanskega okraja že dve leti niste dali posipati (šodirati). Od okrajnih daril za pridne živinorejce v času Vašega načelovanja ni sluha, ravno tako ni sluha, da bi katere občina v gornem delu okraja dobila najmanjšo podporo za popraviljanje občinskih cest. Okrajni cestarji se pritožujejo, da jim ni več za živeti. Zakaj torej zvišanje okrajnih doklad pri manjših izdatkih? O tej stvari bomo govorili še pri višjih oblastih! Spominjamo se še načelnikov pred Vam, kateri so vse naštetje dolžnosti natančno izpolnjevali, in še kmetom kaj drugega koristnega storili, pa z manjšim okraj. dokladam, kakor so sedaj. Ja monsignore Tomažič, tako ne bo šlo dolgo in tudi ne sme iti. S tem da gramozne kupe v spodnjem delu okraja merite, s tem še ni vse storjeno. Tudi v gornem delu okraja so davkoplačilci, tudi ti plačujejo okrajne doklade, zakaj bi se pa za dobre okrajne ceste ne poskrbelo? Ali pa jih od plačila okrajnih doklad oprostilo! Zadnjo sicer ni mogoče, pa Vi, ki ste tako brihtna glava, bi mogoče tudi to iztuhali. Ako ne razumete načelovanja okraja zakaj silite na to mesto? Zakaj ne ostanete pri svojem kopitu? Vi kot duhovnik, dekan, imate menda ja kakšni drugi posel v svojem prevrženem stanu, kakor gramozne kupe meriti, ako pa nimate drugega, zakaj Vas plačuje država? Sramota za duhovnika! Kristus kot ustanovitelj krščanstva je v prvi vrsti naglašal: Moje kraljestvo ni od tega sveta. Rekel je svojim apostolom: „Idite po celem svetu, učite vse ljudi“ itd. Ni pa nikdar rekel: Idite in merite gramozne kupe, zavzemajte iz častilakomnosti razna častna mesta in izrabljajte ljudstvo! Ne tega Vam Kristus ni naročil! Zato pa ponavljamo: Sramota za duhovnika! Kjerkoli so duhovniki

vodili kako podjetje, prišlo je do zločina in poloma. Taki ljudi v prvi vrsti niso zmožni za drugi zaradi sebičnosti tudi ne sposobni za namanjše gospodarstvo s tujim denarjem. Oni nimajo namena, kmetu pomagati, marveč kmeta napraviti gospodarsko odvisnega, ga privezati, to je njihov cilj. Poglejmo polom na Koroškem, propad tolikih konzumov, propad slovensko-prvaške zadrage v Ljubljani itd. Kje sta sedaj monsignore Weiss in monsignore Kayser, katere sta zakrivila ogromni propad na Koroškem? Prvi je pobegnil, drugi je v ječi. Ali Vam kaj brzojavita, g. načelnik Tomažič? Kmetje v Kozjanskem okraju! Pozor, dokler je še čas. Toliko za sedaj — pa na svidenje.

SV. Lovrenc slov. gor. Tukaj imamo res čudnega župnika; kadar iz prižnice ne terja, tedaj pa ugovarja enega ali drugega, večkrat celo po imenu, ker ne pripozna, da je prižnica sveto mesto za oznanjati božje besede. Kadar se ta gospod ne joče, tedaj pa ugovarja, in terja in govori o samih Marijinih družbah, to pa le zaradi svoje koristi. Naj še spregovorim nekaj besed dalje. Ker sem siromak in si ne morem kupiti tako drage klopi v cerkvi, zato moram stati na svojih berlavih nogah; tako se mi je zgodilo 6. t. m. na dan sv. treh kraljev pri rani sv. maši. Med pridigo se je jokal, po pridigi pa je začel govoriti v svoji jezi o rajni Johani Šoštarici še celo je rekel po domače Grehova v Rotmani, občina Klaponci. Bila je ledična. V Marijini družbi žali Bog pri nas v sv. Lovrencu porodi veliko deklet nezakonske otroke. In tako se je zgodilo tudi tej Johani Šoštarici; a ker ni bila družbenica zato je imel ta župnik tako jezo na njo, da jo je poimenoval iz prižnice napadal, še celo ko je bila na mrtvaškem odru, in tudi njenega fanta ki je mislil z njo stopiti v zakon. Rajna je bila sama posestnica, ali nemila smrt jo je zadela v tem porodu; ker ni napravila svoje poslednje volje ali testamenta, ji ta župnik ni pustil zvoniti; rekel je da to cambriljanje ne pomaga mrtvim nič. Če se pa pripelje kakšni črni gospod, tistemu pa zvonijo tako, kakor da bi si on sam kupil zvonove, čeprav ni dal vinarja zanje. Ker ni dobil pred plačila, ni hotel iti na pokopališče, tedaj je nagnal g. kaplana trugo blagosloviti; mislim tudi da je bil hud na tiste ljudi, kateri so jo spremljali k večnem počitku. Ta župnik si misli, da on ne bode umrl; zato nabira velike svote denarja, na prižnici pa govori, česa potrebuješ na tem svetu, daruj, olepšaj cerkev, siromak ta črni pa še ni ničesar daroval cerkvi, on samo vleče v bogate posojilnice in mara samo za bogataše velikaše in plemenitaše, siromaka pa še z dobrim očesom ne pogleda. On ne pozna zgodovine cesarja Jožefa II. kako je stopil sam za trugo siromaka in je rekel: ta mora biti ubožec, in jo je spremljal na pokopališče z odkrito glavo. Tako tudi mislim, da bi lepo bilo, če bi on tako storil, potem bi mu tudi drugi ljudje bolj verovali. Zakaj vera peša? Dragi bralce, dobro prečitaj in si premisli! Je to ravnanje Kristusovo? Povemo ti dobro in si zapomni, župnik, če ne bodeš miroval, bomo ti drugi drugače začrnil, kaj se je godilo pred mnogimi leti, ko si bil kaplanček tukaj...

Razburjeno ljudstvo.

Schicht Stearin-sveče LEDA

najfinejša vseh mark! Apartni, elegantni zavoj!

Ne tečejo!

Ne kadijo!

Ne dišijo!

Ne delajo saj!

Gorijo s svetlim, mirnim plamenom.

872

Boj za Kočevje.

(Izvirni dopis.)

Že od nekdanj stanuje na t. zv. kočevskem jezikovnem otoku miroljubno kočevsko ljudstvo, ki se peča s kmetijstvom in trgovstvom. To ljudstvo je nemško in vendar je živel vedno v najlepšem razmerju s slovenskimi Kranjci. V bližini mesta, v Lienfeldu in Grafenfeldu so se naselili Slovenci, ali tudi to ni dobrega razmerja med obema narodoma motilo.

Ali kar nakrat je prišel v Kočevje prvaško-

zagriženi kaplan-hujskač Kopitar, ki je pričel takoj sovraštvo razširjati. Mesto krščanske ljubezni učil je boj proti nemškemu domačinom. Kako je ta blagoslovljeni hujskač nastopal, to presega že vse meje. Prepovedal je otrokom nemško moliti in rekel, da nemških molitev na noben način ne bode trpel. Otrokom nemške sirotišnice je prepovedal na nemška vprašanja odgovoriti in se nemških molitev udeležiti. Ustanovil je potem neko „društvo“ in je v hiši nekoga Rusa vsako nedeljo hujskal in ščuval. Razširjal je prvaške letake polne sovraštva, v katerih se je v nasilje hujskalo. Kmalu so se pokazale posledice: slovenski otroci so pričeli nemške napadati, slov. fantalini so napadali nemške posestnike ob belem dnevu, ponoči se je mir kalilo in izzivalo. Vkljub temu so ostali domačini mirni. Ali na Novoletu zavpil je Kopitar raz prižnice: „Bog daj naši fari mir in več pameti in manj šnopsa!“ Ta nesramna žalitev smrkolina v duhovski suknji je ljudstvo hudo razburila. Pritožili so se pri cerkveni oblasti, ki pa ni hotela ničesar proti izzivaču storiti. Domači dehant g. Erker je sam povedal, da je že vse proti Kopitarju poskusil, da pa ni mogel ničesar doseči. Ljudstvo se je moralo vsled tega samo pomagati in je demonstriralo. Zgodilo se fantu ni ničesar in prvaški listi v tem oziru grdo lažejo. Posledica je bila, da je oblast — poslala žandarje, ki naj bi varovali hujskajočega farja. To je pravica! Mesto Kočevje je kakor v obsednem stanju. Povsod bajonet! To pa samo zaradi tega, ker dobro katoliško ljudstvo ne pusti cerkve zlorabljati v politične namene!

To je zopet novi dokaz, kako zamore en sam duhovniški mladenič mirno faro razburiti in nahujskati. Po klerikalnih listih napadajo zdaj vso prebivalstvo, oblast, ja celo duhovnika dehanta Erkerja, ki noče sodelovati v tej hujskariji. Ljudstvo je pričelo vsled tega groziti, da bode iz katoliške cerkve izstopilo. To je šele pomagalo in škof je kaplana Kopitarja iz Kočevja prestavil.

Za sedaj je torej temu boju konec! Ali koliko časa? Dokler ne pride zopet kakšni „duhovnik“, kateremu je politika več nego Božja beseda... Skozi stoletja so živeli nemški Kočevjarji s slovenskimi sosedi v prijateljskem razmerju. In tako prijateljsko razmerje je zlasti v gospodarskem oziru potrebno. Pri temu naj ostane!

Domačini! Bodite potem Nemci ali Slovenci, ene resnice ne smete pozabiti: zboljšanje gospodarskega položaja je v skupnem delu mogoče! Tisti, ki vas hujskajo v narodnjaške boje, tisti vas hočejo poneumiti in izkoriščati. Kmetje, otresejte se klerikalno-prvaškega jarma!

Novice.

Kranjcem!

Na Kranjskem pričel se je „Štajerc“ prav lepo razširjati, zlasti odkar je prvaška politika na vsakem polju doživela tako velikanske polome. Zlasti naša zadnja številka, ki je prinesla zanimivi „Glas iz Kranjskega“, bila je z velikim veseljem sprejeta. To pa „narodno“ časopisje sila jezi. Ti „narodni“ voditelji, ki so za „blagor naroda“ postali bogati in živijo od izsesavanja slovenskega ljudstva, se pač resnice bojijo. V svoji jezi so pričeli proti „Štajercu“ kar divjati in v tem postajajo tudi smešni. Tako piše ljubljanski „Slovenski narod“: — „Ali je to dovoljeno? — Iz več krajev dobivamo poročila, da se je na tisoče izvodov ptujškega „Štajerca“ vrglo med ljudstvo... Vprašamo državno oblast, kako more trpeti kaj takega? Posledice se baje že kažejo“ itd. Oj ti naivni „Slov. Narod“! Seveda je to dovoljeno! Ali naj morda ljubljanske škrice in posojilničarje za dovoljenje prosimo, kje in kdaj naj svoj list razširjamo? Državno oblast to prav nič ne briga in „narodni“ voditelji v Ljubljani se lahko na glavo postavijo — mi se zato ne zmenimo. Veseli nas, da „Slov. Narod“ sam priznava, da se že posledice „Štajercevega“ delovanja kažejo. Te posledice pač ne morejo biti druge, nego da bode kranjsko

ljudstvo obrnilo hrbet tistim prvaškim hujšakcem, ki imajo v političnem oziru smrt Adamiča in Lundra na vesti, v gospodarskem oziru pa polome v svojih zločinsko brezvestnih denarnih zavodih. Tako bode „Štajerca“ na Kranjskem izraz javne kritike! Brezobzirno bodo vodili boj proti izkoriščevalcem ljudstva.

Zahvala. Ob priliki novega leta in božičnih praznikov dobili smo iz raznih krajev (tudi iz Nemčije in Amerike) jako veliko prirsčnih čestitk. Zahvaljujemo se vsem prijateljem tem potom, kajti nemogoče je, da bi se vsakomur posamezno pismeno zahvalili. Najbolj nas pri vseh teh čestitkah veseli, da si je „Štajerca“ povsod toliko pravih in navdušenih prijateljev pridobil. Tudi mi ostanemo v novem letu zvesti svojim načelom! Ob tej priliki omenimo, da smo dobili tudi nekaj seveda nepodpisanih sramotilnih pismen zagriženih nasprotnikov. Zahvaljujemo se tudi zanje, kajti veseli nas, da se naši nasprotniki tako strupeno čez „Štajerca“ jezijo...

Uredništvo „Štajerca“.
Slovenske zadrage. Z ozirom na zadnje polome v slovenskih zadrugah objavil je neki planinski poslanec v „dnk“ zanimivi članek, kateremu naj posnemamo le sledeče točke: „Prvaki združujejo svoje pristaše v gospodarskih zvezah, katere pa zasledujejo narodno-politične cilje. Medtem ko nemški denarni zavodi skrbno svoja pravila vpoštevajo in velike rezerve nakopičijo, gospodarijo slov. zadrage na brezvestni način in pospešujejo narodne cilje. Ako bi slov. zadrage vestno postavile od 9. aprila 1873, R. G. Bl. Nr. 70 vpoštevale, prinesle bi kakor nemške in danske mnogo dobrega. Ali te postavbe se ravno ne držijo. Slovenske posojilnice izdajajo časopise, ustanovljajo fabrike, špekulirajo z zemljišči in delajo najbolj riskantne „kšefte“. Valed tega so tudi polomi v teh posojilnicah na dnevnem redu. Revizijska postava z dné 10. junija 1903 se od strani prvakov v ta namen zlorablja, da skrivajo nepostavno delovanje posojilnic, kar se zamore dokazati iz mnogih aktov krajskih in štajerskih sodnij. To postavbo je treba torej popolnoma spremeniti, da se omeji izrabljanje posojilnic v politične namene. Sedanjí polomi posojilnic v Ljubljani in Celju pa opozarjajo tudi na neko drugo stvar. Prvaki zahtevajo vedno državne pomoči za svoje posojilnice, katere so vsled zločinske brezvestnosti na rob propada spravili. Proti temu je treba nastopiti.“ — Na tem stališču smo tudi mi. Krvavi denar davkoplačevalcev ni zato tukaj, da bi se z njim banerotne posojilnice slovenskih klativitezev reševalo.

Prošnja konj. Policijski vodja v Novem Yorku pustil je na vseh durih mestnih hlevov plakate s sledečo vsebino nabiti: „Prošnja konja. K tebi, moj gospodar, prihajam z mojo prošnjo! Preživi in napajaj me; kadar je dneva trpljenje minulo, daj mi prenočišče v čednem hlevu. Govori z menoj, kajti tvoj glas bolj vpliva, nego bič; božaj me in uči me na ta način vselega in prostovoljnega dela. Ne zbijaj po meni, kadar gré cesta navzgor, in ne vleči prehudu za vajeta, kadar gré navzdol. In ako te takoj ne razumem, ne primi hitro za bič. Preglej raje vajeta, ako niso v neredu, poglej, ako mi železo na kopitu ne boli. Ako ne jemljem krme, preglej moje zobe. Ne odreži mi repa, kër je moje edino orodje zoper muhe, ki me trpinčijo. In kadar me napravi starost slabotnega, ne obsodi me smrti od lakote; ubij me, da ne trpim brez koristi. In oprosti mi, moj gospodar, da prihajam s to prošnjo, oprosti mi v imenu Onega, ki se je tudi v hlevu porodil.“ — Pravijo, da je ta plakat trpinčenje živali veliko bolj omejil, nego najostrejšje policijske kazni.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Ob novem letu. Naš prijatelj Tebničmar nam piše: „Zadnjič enkrat sem špaciiral po ptujskem „štatvaldu“, tam kjer poleti oficirji muhe lovijo. Po zimi pa ni muh, razven tistih, ki so tam pri „petelinčku“ v kurniku zaprte. Kar nakrat srečam nekega dolgega črnega gospoda. Ponižno snamem klobuček in pravim: „Prosit novo leto! Kam pa grejo, gospod Jager?“

— „Veš kaj, Tebničmar, to teb' nič mar!“ — „Dobro so jo pogruntali; pa le vem, kam grejo: v Hajdino; pa da bi vas „Štajerc“ ne vidil, grejo skozi „štatvald“ in pri „lustigen Krieg“ pa pridejo zopet na cesto.“ — „Gospod mi je zažugal in šel naprej. Tudi jaz sem šel in pljunil v Dravo, ki je tekla tako dolgočasno, kakor da bi jo zeblo. Pri železniškem mostu sem porinil ravno nov čik v usta, ko me že sreča jermenar Šegula. „Ti, Tebničmar,“ pravi takoj, „mene pa imajo zdaj pri kravatelcu. Ali že veš? Kaj praviš, ali me bodo hudo štrafali, kër sem tistega šolmaštra vun nagnal, ki je prišel k meni ljudstvo štet?“ — „Hudo, hudo te bodejo štrafali; jermenar bodejo rezali iz tvoje hrbta!“ — „Prestrašen je skočil pol metra v luft in se ugiznil v jezik: „Potem pa naj tudi zlodej vso politiko vzame! Nikdar več ne bom politike uganjal, pa če se prav dr. Jurtela na glavo postavi.“ In tekel je naprej ter se vlekel za lase. Ni bil še daleč, ko srečam ponosnega gospoda, v katerem sem takoj mojega prijatelja hofrata Ploja izpoznal. „Oj, gospod hofrat, gratuliram, kër ste avanzirali! Zakaj pa tišcite spodnji žnabel tako naprej, senatni predsednik? Malo takih, gospod Ploj! Čast komur gre čast!“ — „Hvala, hvala,“ rekel je Ploj; „hvala, za službi pa sem to, nicht wahr, Tebničmar? Prosim, kaj bi upravnó sodišče brez mene? Nič, figa! Ali greva na firkel vina?“ — In zavila sva jo v Pogačnikovo gostilno. „Kaj pa imate dobrega?“ je vprašal Ploj. „Vino, pivo, kisle voda, slivovko, brinjevec.“ — Ploj je vstal in rekel natakari: „Ako mi še enkrat besedo o brinjevcu rečete, zmenila se bodeva drugod!“ Komaj sem ga pomiril. Ali potem mi je pričel praviti, kako človek avanzira, ako nima rezanice v glavi: „Vidiš, Tebničmar, politika je taka, kakor fana na turmu. Kdor tega razume, temu niti brinje ne škoduje. In zato avanziram jaz.“ ... Poslovil sem se od Ploja in šel domu. Kajti most želoдец je slab. In doma sem se vlegel na postelj in premišljal, kaj naj bi človek (ako bi mogel) raznim ljudem za novo leto podaril. In sestavil sem to-le listo: 1. Dr. Korošču flašo šnopsa. — 2. Dr. Verstovškemu novo „prepričanje.“ — 3. Dr. Ploju en tucat somišljenikov v škatljici za sardine. — 4. Dr. Jurteli „urtel“ jermenarja Šegule. — 5. Dr. Brumenu album izgubljenih tožb. — 6. Dr. Fermevcu zahvalo slov. gimnazijcev v okvirju. — 7. Dr. Benkoviču nov pasji bič. — 8. Dr. Kukovcu eno novo idejo. — 9. Nadučitelju Kaukler v Ptujju črko „G.“ — 10. Žnidarju Vesjaku nemško gramatiko. — 11. Krčmarju Mahoriču pakele kvart. — 12. Vavpotiču en testament. — 13. Senčarju „turnersko“ fotografijo. — 14. Šeguli kofe-žlico pameti. — 15. Kaplanu Rabuza deviški škapulir. — itd. itd. itd. Srečno novo leto!

Kaplan Jaka Rabuza, ki je zdaj v Gornemgradu in je postal v kratkem času tako „ljubljen“, da so ga farani že k sodniji poklicali in je bil tam zaradi pretepavanja otrok kazno-

van, ta kaplan torej je čutil potrebo, da se tuje, da zopet enkrat v javnosti osmeši in blamira. Možor znata menda nima tako kratke pameti, da ne bi več znat del, kaj vse ima na vesti. Njegova preteklost jah reir tako umazana, da je niti duhovniški talar po vse, ka kriti ne more. Predrzní ta petelinček, ki se mu je na za vsako kikklo sline cedijo, ki skače čez potoke, prašuje ako se tam otroci kopljejo, ki je v šoli po po-čes kak duku s posameznimi učenkami že neverjetnena vsa stvari uganjal, katerega ne bi pustil noben pa-brni metni oče samega s svojo deco, ta kaplan Jakec s t v Rabuza torej, ki je prava karikatura političnega bodejo celibaterja in farizeja, — ta Jakec torej je bil Uradí tako predrzen, da je „Štajerc“vega“ urednika g. 1911. Linharta zaradi nekega članka tožil, češ da jelo nas njegovo dvomljivo „čast“ žalil. Kar strmeli smo j nad toliki predrznosti! Stokrat že smo mu oč-rica, 12 tali, da je čez potoke za nagimi otroci skakal lbra, 8 in vedno je molčal, kër je vedel, da svoje trdi-rni v tve lahko dokažemo. In zdaj nakrat nas je dopol tožil. Razveselili smo se in čakali obtožnice. četrte Temu Jakecu, katerega so že orožniki oklenje-ila, 18 Nega v ječo gnali, kër je bil zlorabe otrok ob-ta, 21 dolžen, čeprav je bil pozneje zaradi „pomanj-abra, kanja dokazov“ izpuščen, bi mi pred sodnijo rat z pesen zapeli, da bi je svoje žive dni ne pozabil. lalje v Zato smo z veseljem čakali obravnave pred po-sta, 21 rotniki. Pred sodnijo bi Rabuze take slišal, da Slatin bi potem ne skakal več čez potoke, pač pa dne. 1 morda — v potok. Človek s tako svinjarskimi ri h navadami, kakor je ta Rabuza, naj bi se skril ek. O v zadnji kot in prosil Boga, da ga nikdo ne zniki vidi. . . No, Rabuze si je stvar premislil in trank Celj zbal se je sodnije. Zato je potegn il tožbo brezpogojno nazaj in plačal vse na sp dosedanje troške. Stem je Jakec svojo bode krivdo priznal! Jakec se je prepiral s farani, z mu n otroci, s fanti, s kmeti, s svojim župnikom, — Rop in hotel se je prepirati tudi s „Štajercem“. Ali o gla tukaj se mu ni posrečilo in umazan do čelato ko stoji zdaj v javnosti. Ako treba, objavili bomo ico v ves proti njemu nabrani material v listu. Adio! uri z

Hofrat Ploj imenovan je bil senatnim pred-e bli sednikom upravnega sodišča in stopi s tem v rileo IV. činovni razred. Niga menda človeka, ki bi. Peti napravil tako lepo in tako hitro karijero kakor pro ta hofrat in pomagač vsake vlade. Dr. Ploj pač Ta dobro vè, zakaj koketira z vlado. . . Upamo sestn pa dvoje: prvič da bode dr. Ploj kot senatni Tuc predsednik pojasnil tiste umazane zadeve, ki so ski j se mu očitalo; da bode zlasti vrgel od sebe li in brinjevi šopek in da bode tudi svoje proti Za naprednjakom naperjene laži preklcal. Drugič pa mnc upamo, da je to avanziranje Ploja enako po Ob memnbno z njegovim — političnim penzijeoniran- spec jem. Upamo, da bode senatni predsednik Ploj Tg odslej nehvaležni politiki hrbet pokazal in na argu dosedaj pridobljenih slovanskih lovorikah počival. r ur Upamo to v — njegovem interesu, pa tudi v veži B interusu našega ljudstva.

Zopet polom posojilnice? „Slov. narod“, i je torej zagriženo prvaški list, piše v eni svojih ja Pe zadnjih številk, da se nahaja slovenska ka P posojilnica na Dobrni-Neuhausu i po l veliki težavah. Tudi od drugih strani P

Vojaški spomenik na Koroškem.

V spomin leta 1813 na Koroškem v junaškem boju padlih avstrijskih in francoskih vojakov in večni spomin združenja Koroške s habsburško hišo, uresniči posebni odbor nov vojaški spomenik v Beljaku. Spomenik izdeluje kipar Anton Groth. Naša slika kaže ta spomenik.

„Štajerca“.

Zahtevajte povsod

da se čuje, da bode bržkone do poloma prišlo. Možno je, da bode duševni vodja te prvaške posadice znani hujskač v črni obleki, kaplan Schreiner. On je tudi duševno odgovoren za vse, kar se bode zgodilo. Smo res radovedni, kaj je na tej govorici. Od raznih strani nas tudi vprašujejo vložniki dobrnske posojilnice, jeli res kakšna nevarnost. Mi pravimo: nevarnost na vsak način, kajti posojilnica na obrtni brez oblastvenega nadzorstva. Vložniki naj zahtevajo jasnosti in bodejo v vsakem oziru previdni!

Uradni dnevi okraj. glavarstva ptujskega l. 1911. V l. 1911. bode glavarstvo ptujsko leto naslednje uradne dneve: — A. Za sodni kraj ormoški: v sredo, dně 18. januarja, 1. marca, 12. aprila, 31. maja, 19. julija, 13. septembra, 8. novembra, 20. decembra, v občinski pisarni v Ormožu, vsakokrat z začetkom ob 8. uri dopoldne. — B. Za sodni kraj rogaški: četrtke dně: 19. januarja, 2. marca, 13. aprila, 18. maja, 22. junija, 27. julija, 24. avgusta, 28. septembra, 2. novembra, 14. decembra, v gostilni „pri pošti“ v Rogatu, vsakokrat z začetkom ob 9. uri 30 minut dopoldne; idalje v petek, dně 23. junija, 28. julija, 25. avgusta, v občinski pisarni v zdravilišču Rogatec-Slatina, vsakokrat z začetkom ob 9. uri dopoldne. — V Ptuju se vrše uradni dnevi v prostorih okr. glavarstva vsako sredo in vsaki petek. Ob drugih delavnik ter ob nedeljah in raznihkih se, izvemši nujne slučaje, ne posluje strankami.

Celjski župan, g. dr. pl. Jabornegg potegnil na splošno željo svoj odstop nazaj in načelno bode v prid napredne stvari i znanprej celjtemu mestu.

Roparski umor. Mrtvega s popolnoma razbito glavo so našli v Št. Ilju na cesti v Zarečno kočarja A. Danko. Dan popreje je gnal kolic v Št. Ilj in jo tam za 270 K prodal. Ob 11 uri zvečer je prišel v gostilno Očrl, v kare bližini so potem drugi dan mrljica našli. Morilec je 17 letni „gajšic“ Johan Klobasa iz Petra. Ubil ga je s sekiro. Ko je umorjenega pro prodajal, so ga vjeli. Morilec je že priznal.

Tat. V Zaboku ukradel je Franc Posteržnj posestniku Brmovcu 2 konja v vrednosti 1.100 K. Tudi razne druge predmete je ukradel. V aski je hotel konja prodati; ali tam so ga jeli in zaprili.

Zaprl so tista dva hrvatska roparja, ki sta e mnogo iz sejmov prihajajočih kmetov oropala.

Obesil se je v Celju, baje zaradi ljubezni, lapec Jožef Vodoušek iz ptujske okolice.

Trojčki. Žena delavca Steinerja v Judenburgu dobila je trojčke (3 dečke), ki so pa v ar urah zopet umrli. Čudno, da imajo ravno eveži toliko „otročkega blagoslova“...

Brezvestnost. Pri sv. Pavlu v Savinjski doini je umrla v otročji postelji posestnica Antojija Permoser. Njen mož ni pravočasno po zdravnika poslal. Tako je babica Pirc ženo zdravila, ali popolnoma napačno, tako da je revica morala umreti. Proti babici se je vložila tožba.

Posiliti je hotel občinski sluga Franz v Starivasi pri Slov. Gradcu vžitkarico Barbaro Hevnik. Ali ta se je pogumno branila; vzela je poleno in udarila zaljubljenega tako krepko po roki, da mu jo je zlomila.

Poneveril je v Rosbachu viničar Alojz Janoz posestniku Grossu večjo svoto denarja.

Zastrupila se je v Trstu natakarka Tereza Pernat iz Slovenske Bistrice zaradi nesrečne ljubezni.

Obesil se je v Mariboru slikar Franc Brudermann. Vzrok samomora je, da je bil iz službe odpuščen. Zdravnik je prišel takoj, ali vendar ni mogel nesrečnežu več življenja rešiti.

V spodnje krilo zašila je dekla Marija Bezjak v Mariboru 50 K. Ta denar je ukradla tovarišici Mariji Prapotnik. Tatico so pa le dobili in denar tudi. Ta presneta policija gleda celo v spodnje kikleje...

Pazite na deco! 8 mesečna hčerka krojača Berlisg v Velenju igrala se je sama v kuhinji. Prišla je k posodi z vrelo vodo in se z njo polila. Vbogi otrok je bil tako poparjen, da je v celjski bolnici umrl.

Divjak. Na sejmu v Planini je fant Franc Fračnar s kamenji in nožem razne osebe napadel. Tudi orožnikom se je zoperstavljal. Orož-

nik pa ga je naposled sunil z bajonetom v stegno. Potem šele so ga ukrotili.

Mlada tatova. Dva učenca peka Losinscheg v Ptuju sta kradla kakor srake. Naznanjena sta sodnji.

V snegu našli so mrtvo — tako se nam iz Pameča pri Slov. Gradcu poroča — 60 letno vžitkarico Marijo Hanžej. Revica je zmzrnila.

Požar. Kmetici Mariji But v Zg. Gaberniku se je pri kuhanju na peči mast vnela. Hipoma je stala vsa kuhinja v ognju in se je kmetica komaj s svojima otrokoma rešila. Hiša je popolnoma pogorela in je škode But za 1.400 K.

Ljuba ženka. V Obrežu pri Brežicah sta se sprla zakonska Vinopovšek. Žena je bila tako jezna, da je šla po svojo prijateljico Marijo Zupančič, s katero sta moža napadli. Razburjena babura ga je potem z nožem težko ranila.

Razstrelba. Acetilenski kotelj se je razstrelil kleparju Teichnerju v Ptuju. K sreči ni bil nikdo ranjen in le par šip je zbitih.

Drevo ubilo je pri sekanju v Ljutomerski okolici J. Lasiča. To je v kratkem času že drugi slučaj take nesreče v bližini Ljutomerja.

Napačni kapucin. Pri Halbenrainu je fehtaril neki kapucin. Bil je pa to neki fant iz Purkle, ki je kuto ukradel. Zaprlj so ga.

Prva pekovska učenka.

Pri letošnjem »Aufdingen« pekovske zadruge na Dunaju oglasila se je tudi 14 letna Marija Schürer,

Marie Schürer, dererste weibliche Bäckerlehrling.

hči nekega tamošnjega pekovskega mojstra. Naša slika kaže to prvo pekovsko učenko pri peči.

Iz Koroškega.

Razpuščeno prvaško društvo. Najhujše orodje slovensko-prvaške gonje na Koroškem je „Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence“, katerega vodja je znani hujskajoči, iz Kranjskega priromani advokat dr. Janko Brejc. Veliki del žalostnih posledic narodnjaške hujskarije na Koroškem pripisati je temu društvu. Zdaj je vendar tudi vlada uvidela škodljivost, nevarnost in protipostavno delovanje tega črnega društva. Poroča se namreč, da je ces. kralj. vlada to društvo razpustila i. s. zaradi preokračenja društvenega delokroga. Prvaški listi bodejo zdaj seveda zacvilili in vpili, da se jim krivica godi. Ali po našem mnenju je skrajni čas, da se brezmejno huskarijona Koroškem enkrat ustavi. Drugače si bode moralo pametno koroško ljudstvo samo in z lastnimi močmi pomagati!

Iz Pliberške okolice se nam piše: Kakor znano, se je vršila v »narodnem domu« v Pliberku na dan sv. Štefana igra, ki je bila pre-

cej dobro obiskana. Med drugimi se je te igre udeležila tudi neka žena iz Homberga s svojo majhno hčerko. Ta deklica je imela nalogo naloženo, pri omenjeni igri predstavljati angeljca. Ko je veselica trajala dolgo in se je potem takem morala omenjena žena s svojim angeljem varuhom vračati še le pozno ponoči domu, se je pripetilo, da jo je med potom napadel neznani človek, ter jo baje hotel z silo zapeljati v smrtni greh. Po velikem krik in vrisku žene, kakor njenega angelja-varuha, se je nesramnež odstranil in izgubil v črni noči. Po vsej okolici pa je znano, da se je pretečeno leto ravno v naši župniji porodilo nenavadno veliko nezakonskih otrok. To nezdgo so na novega leta dan tudi č. g. dekan na prižnici omenili, ter naglašali, naj se iščejo sredstva, da se takim nezgodam ustavijo pota. Č. g. dekan, ali niso ravno te „igre“ priložnost, pri katerih se mladina shaja in hodi tolikokrat v pozni, temni noči, dostikrat prav židane vaje domov? Ali bi se ne bila mogla tudi prej omenjeni ženi iz Homberga pripetiti kakšna nesreča? In njena hčerka? Kako bi se pri taki priliki nedolžna deca lahko pobujšala ali pokvarila! Če se torej želi najti sredstvo, da se v tekočem letu število nezakonskih otrok zmanjša, tako naj se v prvi vrsti prepovejo igre!

Lebuče. Piše se nam: Ob novem letu našim častnim občanom, potem vsem tistim odbornikom, ki so ta čas imeli debelo za ošesom, pa tudi kaplanu Warnböcku, za njih jako velike in imenitne zasluge, iskreno izrekamo vso čast ter jih tudi v višave povzdiguemo. Dobro bi bilo, ako bi Grafenauer hotel v zbornici napraviti predlog, da se tudi tem zlate križce izprosi...

Lepi „duhovnik“. V bolnici v Beljaku je ležala žena nekega uradnika težko bolana. Zdravnik ji je zapovedal popolni mir. Vkljub temu je prišel pater Anton k nje in jo je na vse mogoče načine nadlegoval in psoval. Prosila ga je, da naj jo zapusti. Ali farški zagriženec se je toliko časa s težko bolano prepiral, da se je revici kri izlila. Potem šele je brezsrčni „duhovnik“ pobegnil. Vsled tega svojega divjaškega in protikršćanskega ravnanja obsodila je sodnja fanatičnega črnosukneža na 30 kron denarne globe. Pač presneto ponižna kazen za tega človeka, ki bi po našem mnenju zaslužil par tednov zapora!

Dvojna mera. „Allg. Bauernzeitung“ piše: „Ako kakšni vbogi kmet ali rokodelc svojega davka ne plača, zapiše se mu zamudne obresti, rubež in eksekucija. Kajti država mora živeti, čeprav njeni prebivalci poginejo. Z velikimi družbami pa postopa država čisto drugače. Z „dobrimi“ bilancami prišla je n. pr. koroška družba za železo in jeklo („Kärntner Eisen-und Stahlwerks-Gesellschaft“) tako daleč, da je plačala le svojemu kapitalu primerni najmanjši davek v znesku 2.000 K. Prejšnji lastnik Voigt je plačaval 6.000 K, in kakor znano, plačujejo akcijske družbe 2 krat in 3 krat toliko nego posebna podjetja. Seveda se je na ta način tudi deželo in občine za doklade opeharilo. V pozni jeseni 1910 se je vendar za l. 1905 do 1907 izdalo predpis; od 1908 naprej naj bi družba še po predpisu l. 1907 plačala. Ali od predpisanja pa do plačila je v tem slučaju še dolga pot. Davek za leta 1908 do 1910 se je takoj ustavilo („stunden“) in baje se boče to tudi z davkom za prejšnja tri leta storiti. In pri temu se gre za podjetje dunajskega bančnega društva, ki ima 130 milijonov akcijskega kapitala, 39 milijonov rezervne in 7½% dividende. Upravni svetniki baron Haerdtl, knez Hohenlohe, grof Hyos, grof Larisch, baron Leilig, skoraj izključno člani gospodske zbornice, so pač vplivni gospodje in bančna družba razdeli pač v ta namen en milijon med te postopke..., da havzirajo pri ministrih. Kmet pa, — ja, kmet, to je nekaj družega, — kmet plačuje, da postane „plav“, ali pa se ga vrže vun“...

Cesar je podelil g. H. Oroszi v Borovljah zlati zaslužni križec. Čestitamo!

V teatru aretirali. so v Beljaku neko Terezo Drukmler, ki je baje kokoši kradla.

Sleparil je v Arnoldsteinu delavec Ludovik Borsič iz Hrvatskega in jo potem popihal. Uzmoviča še niso vjeli.

Velika nesreča V Beljaku je bila pri de-

lavcu Wegschaidler peč napačna. Vsled tega se je ponoči strupeni plin razvil, ki je gospodinjno Rozo Heber in njenega 2letnega otroka zadušil. Wegschaidlerja so komaj rešili.

Krvavi dogodek. Iz Beljaka se poroča o krvavem dogodku, ki se je pripetil na italijanski meji. Kmetski fant Peter Filafel šel je proti svoji blizu meje ležeči hiši, ko ga neki laški financer ustavi in tihotapstva obdolži. Zapovedal je fantu, da mora z njim v Pontebo iti. Fant tega ni hotel storiti; pač pa je bil pripravljen iti k avstrijski finančni oblasti. Nato je hotel financer fanta s silo naprej spraviti. Ali ker ga ni mogel premagati, vzel je revolver in ustrelil na fanta, ki se je smrtnonevarno ranjen na tla zgrudil. Financer pa je potem zbežal. Laškega divjaka so v spodnji Dogni vjeli in zaprli. Tako daleč pa menda še nismo, da bi nas Lahi na avstrijski zemlji streljali!

Zadušil se je v spanju 4 mesečni otrok dekle Roze Sabitzer v občini Kreutzen.

Požar. Gospodarsko poslopje posestnika Matije Kreinz v Velikovu je pogorelo z vso krmo in kmetijskim orodjem. Istotako hiša. Škode je za 7.000 K.

Nogo zlomil si je na ledu v sv. Petru pri Celovcu neki krojaški učenec.

Tatovi. Hlapec Johan Otiš iz velikovške okolice je kradel v Prevalju in potem pobegnil. Istotako je neki Peter Wippauer v Spittalu kradel in potem pobegnil.

Zastrupila se je v Celovcu delavka Lucija Umrig. Vzrok samomora ni znan.

Po svetu.

Ivan Hribar, bivši ljubljanski župan, se je pustil od svoje žene ločiti.

Ruski roparji so napadli v Dzieditzu prošla, ga ustrelili in mu oropali 6000 K. Ravno tako so napadli poštni urad v mestu Chibi. Ali poštar je dva roparja ustrelil, medtem ko so ostali pobegnili.

Tovariša zabodel. V Ljubljani prišel je kano-nir Obers pijan v kasarno. V šali je hotel tovariša Weinzerla iz postelje vreči. Ta pa se je z bajonetom branil. To je Obersa, ki je iz spodnje Stajerske doma, tako razburilo, da mu je bajonet iz rok iztrgal in ga Weinzerlu v prsa zasadil. Nesrečnejš je doma iz železne kaplje, in je čez par ur umrl. Oj ti neumne šale v pijanosti!

Našim kmetovalcem.

Čim več se upeljavajo stroji v kmetijski obrat, tem večja je nevarnost ali za posestnika strojev samega ali pa za njegove uslužbenke. Koliko obžalovanja vrednih nesreč se je pripetilo že pri mlatilnicah, slamoreznicah ali pri drugih kmetijskih strojih. Človek ni nikdar dovolj previden! Nesreča se kaj hitro, pripeti in z žalostjo se je dognalo, da število nesreč vedno raste. Marsikdo bo rekel, da je pač treba paziti, toda prizadetim to več ne pomaga.

Za to je c. k. namestništvo v Gradcu odredilo, da morajo imeti od 1. januarja 1911 vsi stroji, pri katerih je zdravje in življenje pri strojih zaposlenih v nevarnosti, priprave, ki nevarnost vsaj zmanjšajo, če ne odstranijo. Zandarmerija je dobila strog nalog, da pazi na to, da se ta naredba izvršuje vsepovsod in od vsakega pri strojih, ki morejo postati nevarni življenju in zdravju.

Z današnjim dnem, ko dobi ta odredba pravo moč z vso strogostjo, ne smemo opustiti svarila za vse posestnike strojev in jih v njih lastno korist opozoriti na ta odlok še posebej. Kajti nesreča nikdar ne miruje in ima zraven tega še to posledico, da je itak že sam sebi obžalovanja vredni dogodljaj še vedno v zvezi z neprijetnimi sodnijskimi poti in neizogibno materijalno škodo.

Na vsak način je boljše zavarovati se proti temu in poslušati te blagovoljne nasvete in odredbe, kakor se potem kesati. Pri novih naročitvah strojev pa naj kmetovalci skrbijo za to, da je stroj že opremljen s takimi varnostnimi pripravami, ker je poznejše montiranje v resnici sitno in tudi mnogo več stane.

Dobro in umestno je, da vsak kmetovalec, ki si še ni nabavil od oblasti zahtevane varnostne opreme pri svojem stroju, to stori takoj, sicer bo k temu prisiljen in povrh še zapade kazni.

S tozadevnimi morebitnimi praskanji se je obrniti na okrajno glavarstvo, kjer so na razpolago predočujoče slike.

Gospodarske.

Prekratka rezanica provzroča pri konjih čestokrat koliko, posebno če je zmešana z otrobi ali zrnjem. Rezanica ima namreč namen, da konja nekako prisili k zvečenju klaje, ter da jo obenem namoči s slino, vsled česar se krma potem boljše prebavi. Če je pa rezanica kratka, konj krme ne prežveči dobro, ampak le površno. Pripeti se mnogokrat, da se taka klaja v čevah tako splasti, da se poloti konja kolika, katera se ne da odpraviti včasih tudi z močnimi klistirnimi sredstvi. Poskrbi toraj, da bo rezanica najmanj 2 cm dolga.

Ce hočeš porabiti vreče od superfosfata, ki še niso prepereli, v kak drug namen, izprazni jih čimprej, obrni notranjo stran na zvon in jih dobro otresi, da spraviš kolikor mogoče veliko superfosfata iz tkanine. Ko si jih dobro otepel, deni jih nekoliko časa v navadno vodo, nato potegni jih iz nje in dobro ovij ter deni v vodo, v kateri si raztopil nekoliko navadne sode. Na vsakih 100 l vode zadošča 4—5 kg sode. V tej vodi pusti vreče nekoliko časa, nato jih potegni iz nje, dobro ovij in stavi sušiti na sonce. Soda se namreč s superfosfatovo kislino spoji, na kar ista tkanine več ne razjeda. V sodini raztopni pa namakaj vreče parkrat, da kislino popolnoma odpraviš. Za 50 vreč zadošča 50 l vode in 2 kg sode.

Ce hočeš dobiti vztrajne vreče, vzemi kakih 14 l vode, vrzi v njo 1 kg zdrobijene hrastove skorje, deni nad ogenj in pusti, da se dobro skuha. V to raztopino deni platno, iz katerega nameravaš sešiti vreče in pusti ga v njej kakih 20 ur. Nato potegni platno iz raztopine, operi ga v čisti vodi in deni ga sušiti. Če ravnaš s platnom na ta način, napoji se z ono snovjo, ki se nahaja v hrastovi skorji t. j. s čreslovino ali taninom. Vreče, zgotovljene iz takega platna, ne splešne zlepa, so bolj trdne in vztrajne.

Kdaj in s čim naj se pognoje travniki? Najprimernejši čas za gnojenje tavnikov sta november in december, deloma tudi še januar. Na vsak ha travnika naj se raztrosi po 500—600 kg Tomaževe žlindre in enaka množina kajnata, ali namesto poslednjega 150 do 200 kg 40 odst. kalijeve soli. Kajnit ali 40 odst. kalijeve sol naj se raztrosi pomešana s Tomaževo žlindro. Travniki naj se pred in po končanem gnojenju podolgoma in počez dobro povleče s travniško brano.

Skrbi za to, da bo hlev pozimi primerno gorak. Vsak hlev mora biti tudi pozimi primerno gorak, če hočeš, da se bo živina pravilno razvijala, da mleka ne zgubi itd. Živini pa škoduje pretopel hlev, kajti v tem slučaju se poti in izgublja na teži, če je pa hlev premlaz, porabi živina preveč snovi za to, da ohrani primerno telesno toplino. Če nočeš imeti izgube pri živini, poskrbi, da bo v govejem hlevu, če je le mogoče, 12—18° C, v konjskem 12—15° C, ovcam pa tudi bolj hladen hlev ne škoduje. Hlev, v katerem drži mlado živino, naj ima vsaj 15° C. Da boš pa vedel, kakšna toplota je v hlevu, kupi si termometer, ki ne stane mnogo in obesi ga na kak lesen steber ali leseno steno na sredi hleva.

Eternitove strehe. Vsled naredbe državne zveze avstrijskih požarnih bramb in pod vodstvom komandanta gasilcev mesta Dunaja, pož. ravnatelja Eduarda Müller, izvršila se je 30. oktobra v Lincu požarna preizkušnja z raznimi materiali za pokrivanje streh t. s. z opeko (Flach in Falzriegel), z eternitom, naravnim šiferjem, s cementnimi platni, z cinkanim železnim plohom in strešno papo. O t. g. materiala je bila najprej strešna papa uničena, potem je poel šifer, potem so padle cementne plate, doli, nadalje opeka in končno še eternitna streha na oni strani strehe, ki je imela late. Na šalini (verschal) strehi ostala je eternitna streha intakt vkljub temu, da je šalanje zgorelo. Da se podučiti razliko med naravnim šiferjem in eternitom, dalo se je na strehe žareče in goreče kosce lesa, vence iz slame itd. Gorelo je to 10 minut, potem se je pogasilo. Naradni šifer je bil ves razmedran in razpokan, eternit pa skoraj prav nič. To vse pač dokazuje izbornost eternitnih streh.

Odlikovanje fabrike za motorje. Climax-fabriki za motorje Bachrich & Co. na Dunaju se je z ozirom na njene uspehe na polju izdelovanja motorjev za surovo olje in zlasti na njeno stremljenje za eksport dovolilo, da nosi cesarskega orla v pečatu in šildu. Razveseljivo je, da je ta jako uspešna firma, ki ima že toliko prijateljev, tudi to zunanje znamenje pridobila.

Loterijske številke.

Gradec, dne 7. jenera: 86, 34, 26, 48, 23.
Trst, dne 31. decembra: 52, 84, 87, 8, 38.

**Kathreiner
Kneippova
sladna kava**

služi zaradi svojih nedosežnih vrlin vsak dan na milijone ljudem. Edina prava družinska kava! Po ceni in zdrava.

MAGGI-JEVE kocke

à 5 h

za takojšno nabavo gotove goveje juhe

so priznane najboljše!

Učenec

za trgovino s knjigami in papirjem, iz dobre hiše, ki govori romsko in slovensko, se sprejme. W. Blanke v Ptuj.

Grazer Kasse

(r. G. m. b. H.), Graz, Sackstrasse Nr. 14, verleiht Geld — auch in grösseren Posten — rasch, ohne Vermittler-provision, ohne Lebensversicherungszwang und ohne Zwang zu Gehaltsvermerkungen bei missiger Verzinsung gegen Bürgschaft oder gegen Gehaltsabzug mit Lebensversicherung, oder gegen grundbüchliche oder sonstige entsprechende Sicherheit im Personalkredit-zweig zur Rückzahlung in Wochenraten (von welchen auch mehrere zugleich gezahlt werden können), so dass das Kapital in 5 oder in 10 oder 15 Jahren rückgezahlt wird, im „allgemeinen Zweig“ aber in beliebig zu vereinbarenden Frist. Schnellste Erledigung. Auszahlung der Vorschüsse nach Herstellung der Sicherheit sofort Drucksortenversand.

Kupujem bukovi les

popolnoma zdrav les v deblih od ca. 30 cm naprej po celih vagonih. Ponudbe (od železnice postaje v vagon nalozeno) sprejema pod K. 73 uprava tega lista. 30

Krepki Pekovski učenec

s celo dobro oskrbo, ki dobi pozneje tudi plačo, se sprejme v pekarni Anton Nieschanz, Mitterdorf, Mürztal, zgornjo Stajersko. 24

Reparature šivalnih strojev

se v naši delavnici hitro in strokovnjasko izpeljejo.

SINGER Co.

akc. dr. za šivalne stroje.

Največji in najstarejši podjetje za šivalne stroje.

Ptuj, Hauptplatz 1.

Na pr. vprašanja vsako za-željeno pojasnilo, Vzroci si-vanja in šikanja zastojni in franko. 58

Ogenj!!

Pri vsaki hiši je treba galic. Kupujte in zahtevajte po vseh trgovinah „Štajerske užigalice“! Glasal firma brata Slawit v Ptuj.

Pri revmatizmu glave in zobobolu

tudi najhujše vrste je

Ichtiomentol

nedosežen zdravilni vpliv. 6 K. 10 steklenic franko K 10.—

Edina razpošiljatelj svetni, in apoteka S. Edelmanna, Sa-Ringplatz 31, 38.

Zasluzek!!

2—4 K na dan in stale prevzete lahke strikarije. Edino moja mašina ruza strikanje „Patenthebe“ izkušene jeklene dele zaneslj. nogavice, modrsportne izdelke, Predompirje, Poduk zastojni, ljeno, ni ne stori, ča mali, Pism. garanc. služba. Neodvisna ek-Projekt zastojni, Posa-pospeševanje domačegenični trg. sodn. protokol. Karz Dunaj, Mariahilf, Nelke 1/06. adkor

Kupite nič drugega proti

Kaše

bripavosti, katarhu, z silinjenosti, krčnemu oslovskemu kaslju ka kor fino okane olentna

Kaiser Jevce

prsne karamelo

s „trema smrekami“

5900 not. poater friš

in privi

nih jamči gotovi uspeh

Zavaj 20 in 40 vinarje

Doza 60 vinarjev Dob

se pri H. Molitor apotei

v Ptuj, lg Behribalkleče

apoteka v Ptuj, Kar

Herrmann, Laski trg, Al

Eisbacher, Laski trg, A

Plunger, apoteka, Pos

četrek. 88

ips olje

veče, s

ganje

ivo

inski j

leko, f

es, trd